

Nationale Bewegwijzeringsdienst
t.a.v. mw. mr. T.M.M. Van der Veek-Janssen
Postbus 2232
3500 GE UTRECHT

onze ref. JB/JdK/11008645
uw ref. -
inzake Advies wettelijke taak Nationale
Bewegwijzeringsdienst

J. Bootsma
advocaat
t (070) 515 38 38
f (070) 515 33 14
j.bootsma@pelsrijcken.nl

22 juni 2018

Geachte mevrouw Van der Veek-Janssen,

1 Inleiding

- 1.1 U heeft ons gevraagd te adviseren over de omvang van de wettelijke taak van de Nationale Bewegwijzeringsdienst (hierna: NBd), zoals neergelegd in artikel 16a Wegenverkeerswet 1994 (hierna: WVV 1994). Meer specifiek is uw vraag of de wettelijke taak van de NBd mede inhoudt dat de NBd exclusief bevoegd is bewegwijzeringsontwerpen op te stellen. Als dat zo is, dan vloeit daaruit voort dat de NBd geen door andere partijen opgestelde bewegwijzeringsontwerpen in behandeling mag nemen, noch dat de NBd die overeenkomstig artikel 16a WVV mag vaststellen.

2 Samenvatting

- 2.1 De wettelijke taak van de NBd omvat zowel het ontwerpen van bewegwijzering als het vaststellen van (die) bewegwijzeringsontwerpen omvat. De wetgever heeft met de invoering van artikel 16a WVV 1994 uitdrukkelijk gekozen voor een wettelijke systematiek waarbij de NBd verantwoordelijk is gemaakt voor de bewegwijzering van het gehele wegenwet. Om de continuïteit en kwaliteit van de bewegwijzering in Nederland te bevorderen, heeft de wetgever het ontwerpen en vaststellen van bewegwijzering bij één instantie, de NBd, belegd. Daaruit vloeit voort dat de NBd

slechts bewegwijzeringsontwerpen hoeft vast te stellen die door haar (of onder haar verantwoordelijkheid) ontworpen zijn. De NBd hoeft geen ontwerpen vast te stellen die haar door wegbeheerders, voor hen opgesteld door derde partijen, aangedragen worden.

3 Ontwerpen bewegwijzering wettelijke taak NBd

3.1 Op grond van artikel 16a lid 1 WVV 1994 stelt de Minister, na overleg met de betrokken openbare lichamen en eigenaren van wegen, ontwerpen vast voor de bewegwijzering¹.

3.2 Uit de Memorie van Toelichting bij artikel 16a WVV 1994 volgt dat die wet is gericht op "de borging van de publieke belangen rondom bewegwijzering", te weten:

"de samenhang van de bewegwijzering, met name in termen van uniformiteit en continuïteit, over de grenzen van individuele wegbeheerders heen."

Zie: *Kamerstukken II 2013/14, 33 899, nr. 3 (MvT), p. 1.*

3.3 De wetgever is ervan uitgegaan dat de publieke belangen rondom bewegwijzering er het meest mee gediend zijn, als de verantwoordelijkheid voor de samenhang bij één organisatie wordt belegd. Met de Wet Wijziging van de Wegenverkeerswet 1994 in verband met de ontwerpen voor bewegwijzering (*Kamerstukken II 2013/14, 33 899*) is die verantwoordelijkheid bij de NBd belegd.

Zie: *Kamerstukken II 2013/14, 33 899, nr. 3 (MvT), p. 1 en paragraaf 2.3.*

3.4 De wetgever heeft in de toelichting uitdrukkelijk tot uitgangspunt genomen dat de NBd zowel het ontwerp tot stand brengt (desgewenst met hulp van door de NBd in te schakelen marktpartijen, maar steeds onder regie van de NBd) als vaststelt.

Zie: *Kamerstukken II 2013/14, 33 899, nr. 3 (MvT), p. 8.*

3.5 Ook al is dat niet apart in artikel 16a WVV 1994 benoemd, de wetgever is er dus wel vanuit gegaan dat de NBd in het kader van het vaststellen van het ontwerp voor bewegwijzering dat ontwerp ook zelf eerst maakt.

3.6 Dat volgt ook uit artikel 153a WVV 1994. Daarin is bepaald dat de kosten die voor rekening van de wegbeheerder komen, de kosten van de NBd betreffen voor zowel het "tot stand brengen" als het "vaststellen van ontwerpen voor bewegwijzering". Ook hier wordt dus tot uitgangspunt genomen dat de NBd de ontwerpen niet alleen vaststelt, maar eerst tot stand brengt.

¹ Op grond van artikel 1 lid 1, onder y, is bewegwijzering "verkeerstekens die worden geplaatst of verwijderd teneinde weggebruikers in staat te stellen hun afstand tot of route naar een bestemming te bepalen".

- 3.7 Alle vertegenwoordigers van wegbeheerders hebben bovendien op het wettelijk systeem, waarin de NBd bewegwijzeringsontwerpen zelf opstelt én vaststelt, aangestuurd. Dat blijkt niet alleen uit de wetsgeschiedenis bij artikel 16a WVV 1994, maar ook uit de bestuursovereenkomst van 25 april 2013 en de daarin genoemde Service Level Agreement.

Zie: de bestuursovereenkomst van 25 april 2013, tussen de Staat (Minister van IenM), de VNG, het IPO en de Unie van Waterschappen. Daarin zijn de betrokken partijen onder andere overeengekomen dat de NBd voor de wegbeheerders al vóór de inwerkingtreding van de Wet tot wijziging van de Wegenverkeerswet 1994 in verband met de ontwerpen voor bewegwijzering (*Stb.* 2014, 313) op hun verzoek de wettelijke en niet-wettelijke taken van de NBd verzorgd, zoals vastgelegd in de contracten die zijn overgedragen door de ANWB SBN/IBN aan de NBd (artikel 2 van de overeenkomst).

- 3.8 Bij invoering van artikel 16a WVV 1994 is tot slot een systeem waarbij de NBd een minder omvangrijke rol zou krijgen, als "toetser" van door anderen opgestelde ontwerpen, uitdrukkelijk verworpen.

Zie: *Kamerstukken II* 2013/14, 33 899, nr. 3 (MvT), p. 11.

- 3.9 De NBd mag daarom van wegbeheerders verlangen dat zij (ook) het ontwerpen van bewegwijzering aan de NBd overlaten. De NBd hoeft geen door anderen opgestelde bewegwijzeringsontwerpen in behandeling te nemen.

De wet voorziet er wel in dat eigenaren van wegen, die geen deel uitmaken van de overheid, in sommige gevallen geen beroep hoeven te doen op de NBd voor het ontwerpen en vaststellen van bewegwijzering. Die situatie zal zich slechts bij uitzondering voordoen. Als een wegbeheerder meent dat van een uitzondering sprake is, is het aan de minister te beoordelen of die wegbeheerder zich in dat concrete geval niet tot de NBd hoeft te wenden. Zie hiervoor artikel 149c WVV 1994 en de daarmee samenhangende artikelen 42 en 43 van het Besluit administratieve bepalingen inzake het wegverkeer.

Tot zover. Ik hoop u met het bovenstaande van voldoende informatie te hebben voorzien.

Met vriendelijke groet,
de landsadvocaat,
voor deze,

J. Bootsma